

LETNO POROČILO TELEVIZIJSKEGA PROGRAMA ZA LETO 1965.

(poročilo sestavil odgovorni urednik
tov. Igor Gruden)

Na rob bilance slovenskega televizijskega programa v letu 1965 lahko zapisemo naslednje ugotovitve: intenzivno širjenje mreže televizijskih sprejemnikov in hkrati spreminjanje strukture televizijskih gledalcev; večje programska samostojnost pri oblikovanju televizijskega programa za področje Slovenije, ki se je manifestirala predvsem v kvalitativnem spremnjanju strukture ter v znatnem količinskem večanju deleža našega studia v celotnem programu, ki ga spremljajo gledalci na področju Slovenije; najtežji konflikt med jasnejče in predvsem zahtevnejše začrtanimi programskimi nalogami ter kadrovsko in tehnično usposobljenostjo za izpolnjevanje takšnih nalog; dobro opravljena preizkušnja ob velikih domačih in mednarodnih akcijah, ki pa se uspele predvsem zaradi izjemnega napora sedeluječega programskega, izvedbenega in tehničnega kadra.

Vsaka izmed zgornjih ugotovitev pa terja pedrobnejšo razštenitev!

V letu 1965 se je število televizijskih sprejemnikov povečalo za nadaljnjih 30.000, kar percentualno predstavlja manjši skok kot v letu 1964. Vabsolutni številki nadaljno enakomerno rast števila televizijskih sprejemnikov. S programskega stališča je imelo to nadaljne povečanje televizijskega trga dve temeljni posledici: odgovornost pri direktnem komuniciranju z najmanj četrtino vsega slovenskega prebivalstva (če upoštevamo kot osnovo televizijske družine s 4 člani) ter ob širjenju televizije na nova področja (predvsem izven industrijskih središč) zahtevnost in pritisk mnoge bolj pestrega, v okusu in dojemljivosti zelo različnega sestava televizijskih gledalcev. Ob dejstvu, da postaja televizijski sprejemnik sredstvo zelo širokega kroga naših ljudi, za katerih večino pa je nakup, in med letom zvišana naročnina

velika investicija, je predvsem značilno pojmovanje, ki se izraža pogoste tudi v kritiki TV programa, da mora biti ves program za vsakogar v tem spektru različnih okusov in dojemljivosti. Iz tega izvira tudi ena izmed osnovnih dilem programske politike v minulem letu, kako v čim popolnejši meri uskladiti "družbene obveznosti" televizije kot lahko rečemo že najučinkovitejšega medija in pestro izbiro "individualnih potreb in želja" televizijskih gledalcev, ki pa se v skrajni konsekvenčni lahko v popolnem naspretju z glavnimi izhodišči televizije kot družbenega medija.

Pri obveščanju kot eni izmed temeljnih nalog televizij, so pala programska prizadevanja izraziteje za tem, da daje slovenska televizija gledalcu v slovenskem jeziku osnovno in čim popolnejše družbeno informacijo in ga kot najbolj sugestivno sredstvo javnega obveščanja povezuje z glavnimi družbenimi procesi doma in v svetu. Večja slovenizacija, predvsem govornega programa, ki je bila vsaj delno uresničena že v novi jeansko-zimski shemi, je hkrati začetek uresničevanja priporočil kulturno-presvetnega zbera skupščine SR Slovenije v septembru 1964.

Uresničevanje zahteva po večjem deležu slovenskega programa v celotnem programu na področju SR Slovenije se kaže v podatku; medtem ko smo v letu 1964 posređevali 45.631 minut slovenskega programa (brez prenosov iz Italije, Evrovizije in Intervizije), smo v letu 1965 emitirali 59.677 minut domačega (slovenskega programa). Nase programske napere smo v količinskem smislu povečali za 30,7%. Če pa upoštevamo evrovizijske, intervizijske prenose ter preoblikovanje italijanskega programa kot "naš program", se je program povečal za 18 %, v čemer pa se skrivajo prenesi olimpiade iz Tokia v letu 1964.

Večji delež slovenskega programa pa se jasneje izraža v pregledu izvorcev programa, ki se ga gledali gledalci v Sloveniji. Medtem, ko se je obseg celotnega programa v letu 1965 povečal za 11,3 %, se je procentualni delež našega študija (brez Evrovizije, Intervizijske, RAI) povečal za 8 %, delež študija Zagreb zmanjšal za 1 %, študija Beograd za 2 %, medtem ko se prvič pojavlja študije Skeplje z 0,5% celotnega programa, ki ga gledajo gledalci na področju SR Slovenije.

Sedejanje raznih virov programa v prid slovenskemu deležu bi bil še bolj v prid študiju Ljubljana, če se jeseni ne bi odrekli jezikovnih tečajev, za katere smo smatrali, da gre za izredno potrešnje sredstev za razmeroma majhen (po občutkih) programski učinek. V tej programski podobi pa seveda skoraj ni prišla do izraza odločitev o torkovem programu (v decembru lani), ki pa je terjal izreden programski, izvedbeni in tehnični napor v zadnji tretjini leta.

Na račun manjšega deleža izobraževalnih oddaj se je za 5 % povečal delež aktuano-informativnih oddaj, za nekaj odstotkov pa se je povečal tudi delež igranega in glasbenega programa. Statistika seveda ne more odkriti kakovostnih premikov; za to je potrebna podrobnejša analiza posameznih programov. V uvodnem razmišljanju lahko ugotovimo predvsem prizadevanje za oblikovanje zahtevnejših oddaj na vseh področjih, ki naj bi v večji meri upoštevale na eni strani televizijo kot izredno učinkovit in množičen (družbeni medij) in na drugi strani televizijo kot "svojstven medij", z drugimi besedami povedano – kako izkoristiti v čimvečji meri posebne dimenzijske tega medija.

Večje in zahtevnejše programske naloge smo začeli urešničevati v skoraj nespremenjenih tehničnih in kadrovskeh pogojih, ker je tehnični del vprašanja nedvomno obravnavan v prešilih tehničnih službah, se tu omejimo le na kadrovske pogoje. Število programskih

delavcev se praktično ni povečalo, saj je bilo v TV programu v letu ob koncu leta 1964 zaposlenih, ob koncu leta 1965 pa zaposlenih. Program se je povečal za 30 %, število ustvarjalcev te- ga programa pa je ostalo skoraj nespremenjeno. Primerjave s študijem Zagreb in Beograd potrjuje izredno povprečno zaposlenost naših programskega ljudi. S številčnimi pokazatelji pa še niso v celoti označeni "kadrovski pogoji" za izpolnjevanje povečanih programskega nalog. Povprečno izredno visoke obveznosti se namreč dokaj različno razporejene na posamezne programske delavce. Še neizdelan sistem spodbudnejšega nagrajevanja depušča razmeroma velike razlike v delovni prizadevnosti, obsegu dela in delovni solidnosti.

Kakovost in količina dela sta še vedno premale spodbujani, po- vršnost in nedelavnost pa še vedno, tudi v materialnem smislu, preveč tolerirani.

Odpiranje televizije navzven ter kakovostno preoblikovanje fizie- gnomije televizijskega programa pa se v minulem letu še jasneje osvetlili naše "kadrovski pogoji". Ob večjem obsegu dela in pog- lebljenem konceptu smo začeli plačevati davek prav getovo pre- male es skrbnemu, da ne rečem nesmetrnemu kadrevanju. Te se zrcali praviloma v dveh pojavih: posamezni programski delavci se nena- doma "manjši od vse večjih kakovostnih zahtevah", drugi pa se spet ne znajdejo v vlogi solidnega in samostojnega posredovalca med medijem in zaledjem, ki začenja ta medij v večji meri izke- ričati. Če k temu dodamo še nekatere neurejene stvari v "delovnem procesu", pa še močneje občutimo omenjene slabosti. Rezultati pa so: zaostajanje kakovosti programa za količinskimi uspehi.

Rivičen pa bi zaključek, da je bilo minule lete tudi v kvali- etnem smislu programski neuspeh. Dosegli smo povprečnost, ki nas sme uspavati kot navidezen uspeh. Iz te povprečnosti pa seendarle izvija nekaj izredno uspelih večjih akcij celotne hiše in

posamezne oddaje v vseh treh sezonah, ki pa so, kot je bilo že takoj na začetku rečeno bolj pod izjemne, nenormalne angažirnosti posameznih skupin programskih, izvedbenih in tehničnih sodelavcev kot pa pod normalne, redne pripravljenosti hiše za take, pa čeprav jih imenujemo, izredne naloge. Med takane delovne uspehe sedi nedvomno izredno solidno, v tehničnem smislu neoperčne, v programsken smislu pa nestereotipno spremljanje V.kongresa ZK Slovenije, kvalitetni prenos s svetovnega prvenstva v namiznem tenisu, serija poletnih oddaj "37 stopinj v senci, nekatere kulturne in mladinske oddaje, serija učinkovitih televizijskih akcij, posamezne izredne aktualno-politične oddaje v jesenskem programu (ljudje med seboj, črna tabla,) serije zabavno-glasbenih oddaj v jesenske zimskem programu, ki jih odlikuje predvsem maksimalno izkorisčanje televizijskih izraznih možnosti.

Televizije že ocenjujemo, manj pa se uporabljamo kot prav getovo eno izmed najbolj učinkovitih, če že ne najbolj učinkovite komunikacijsko sredstvo, ki ni niti pravica niti izključna dolžnost v njej profesionalno zaposlenih ljudi. Za nami je čas, ko smo bili lahko že zadovoljni, da je televizija informirala ter preizvajala in posređevala boljši ali slabši program. Za ocenjevanje televizijskega programa so oblikovana že nova merila: v kakšni meri je postala srobljevalca naprednejših družbenih odnosev v našem življenju; ali je zlorabilna ali deloma, če ne v celeti izpelnila svoje dolžnosti biti kakovosten sodelavec v oblikovanju in rasti sameupravnosti na vseh področjih družbenega življenja; ali je televizija že postala oz. ali postaja sedečna javna tribuna, na kateri se človek, občan, upravitelj vprašuje, ocenjuje, predлага, z eno besedo uveljavlja svoje pravice kot subjekt vsega družbenega dogajanja in ali se sameupravni organi na vseh ravneh, družbeno-politične in strekovne organizacije že začele uporabljati neposrednost televizije za dialog, informacije, iskanje mnenj in posređevanje

stališč: z eno besedo, ali je postala ena najsodelnejših metod njihevega dela; se zadovoljuje s površne informacije ozirem površinskim obravnavanjem problemov, ali pa se že zavzema za poglebljeno informacijo in iskanje jedra pri vsakem zastavljenem vprašanju in ali je pri tem izkerišala vse možnosti, ki jih daje njena izrazna svojstvenost.

V kratkem poročilu seveda ni mogeče povsem precizno in popolnoma odgovoriti na vsa zastavljena vprašanja. Ocenjevanje programa v minulem letu, pod mikroskopom zgoraj omenjenih vprašanj, pa vendar omogoča nekaj skeptik ugotovitev:

- na relaciji "družbene zaledje" – televizija (in te v teh smereh smo prišli le do prve km bližnje postaje.) Pri tem je posebne vprašanje takeimenovano kulturne zaledje, ki naj bi izkeristilo televizije ket nevo izrazno možnost. V mnogih oddajah, predvsem aktualno-političnih, izebraževalnih, nekaterih kulturnih oddajah smo utrli prve steze sodelovanja posameznikov in institucij, v katerem se depolnjujejo njiheva strekovne znanje na konkretnem delovnem področju z izrazno profesionalnostjo naših sodelavcev in služb. Seveda gre še vedno za pesamske primere, nestalnost sodelovanja, kar pogoste pripelje do nesuglasja med "tematsko strekovnostjo" in "izvajalskim amaterizmom". Le stalnejše sodelovanje (Kumbatevič, Mesesnel, Černe itd.), nekateri predavatelji v šolskih urah in sodelavci v oddaji "Male za vsakegar, nekaj za vse") pa nam je prinesle že nekaj popolnejše kvalitete.
- Huje pa za staja vlak na "relaciji zunanje organizacije in institucije in televizija". Pravilemo še nikemur ni prišlo povsem do zavesti, da je televizija tu, da vstopa dnevno s petimi urami programa v več kot 100.000 slovenskih domov in da je je vredno v čimvečji meri izkeristiti ket sodelno sredstvo vzgoje

in izobraževanja, konsultiranja in pojasnjevanja. Velike človeške in materialne sile vztrajno trošimo za standardne, v mnogih primerih anahronistične metode dela, ker vidijo v televiziji konkurenco, namesto da bi segli po njej kot po sodobnejšem in učinkovitejšem, predvsem pa ~~izkušenjih in doživetjih~~ pa racionalnejšem izraznem sredstvu. Šele ob koncu leta, predvsem pa na začetku letosnjega leta je prišlo do konkretnejših razgovorov s pedagoškimi institucijami, delavskimi univerzami. Krivda pa ne tiči samo izven hiše, temveč tudi v hiši, ker se pogoste tudi mi bojimo, da ne bi edprli "našega svetišča za neposvečene".

- Še vedno smo v položaju, da se "silujemo", da iščemo (s skrite ali odkrito kamero) človeka, samoupravljalca, občana, potrešnika - marsikaterega plesenetime, drugi pa se nas komaj čakali. Premalo pa smo se s svojim programom tako približali temu "človeku", da bi nas sam poiskal, ker smo še našli svoj prester v njegovi vsakdanjenosti. Nova oddaja "Črna tabla" je še v največji meri našla skupni jezik s tem človekom vsakdanjenosti. Zakaj? Ker ga upoštevamo in on prek svojih pisem živi z nami. Toda: uspeli smo na najlažjem področju, ob kritiki ~~mnogih~~ dробnih pomanjkljivosti, ki izpolnjujejo njegovo vsakdanjest. Nismo pa ga še prepričali, da smo učinkoviti v svetu družbenih odnosov enkrat komunalnih skrbi.

- Človek ne živi samo v stanovanjski skupnosti in občini, živi v nacionalnem državnem in svetovnem prestopu, v katerem se prepletajo nenehna protislovja, o katerih pa še vedno govorimo abstraktne, načelne, neprepričljive, površne ali pa preveč intelektualistične (čeprav zapletenost in težka terminologija se ne pomeni intelektualizem). Za takšno stanje je več razlogov: premajhna profesionalna usposobljenost mnogih naših programskih delavcev, pretirana usmerjenost v "hišni menepol" obravnavanja vseh družbenih vprašanj, neskladje med proklamacijami o pomembnosti televizije in nujnosti njenega izkeriščanja in pripravljenosti istih posameznikov in institucij od najvišjih

družbenih in strokovnih organov do občinske in tovarniške ravni, da bi se televizije tudi že dejansko poslužili. Za novo jesensko-zimske shemo smo programirali enkrat mesečne tiskovne konference, na kateri bi najuglednejši predstavniki družbenega življenja govorili o najaktualnejših dilemah današnjih dni, pa vse do nevega leta prav zaradi nepripravljenosti zunaj hiše nismo imeli niti ene teh oddaj.

- Neučinkoviti smo pogosto tudi zaradi tega, ker ne najdemo za temo najustreznejših primerov in najustreznejših segovernikov ali pa pojasnjevalcev. Primarna sta nam "položaj" ozirema "pristojnost", kvaliteta, znanje in sposobnost posredovanja tega znanja pa sta nam sekundarnega pomena. Take smo na primer v oddajah "Človek in preizvednja" za vsake cene izpraševali oz. postavljali pred mikrofon ljudi, ki se bili sicer "najbolj pristojni", se pa sami komaj razumeli tematiko, kje šele, da bi je posređovali stotisočem. Če nam gre prav za konkretnega človeka in je zanimiv predvsem on kot osebnost z vsemi svojimi posebnostmi, potem je to v redu. Če pa želimo, in za to gre pogosteje, pojasniti, odgovoriti na vprašanje, izraziti ali prepričati, potem sta nam dragocena predvsem znanje in jasnost izražanja, pa čeprav smo zaskrbljeni zaradi "nepristojnosti". Z nastopom profesorja Černeta smo na primer opezerili sami sebe, kako v večji meri moramo priklicati na televizijo razmišljajoče ljudi iz koga znanstvenikov, strokovnjakov in uglednih praktikov, za katerih napredne misli je krivično, da segajo le do strani znanstvenih publikacij in polemik v ekskluzivnih strekovnih revijah. Pečat strekovnosti in prizadete povedane jasne misli edtehta pečat foruma.

- Delež "sksluzivnih oddaj" je bil v skladju s programskim namenom, da posebni interesi in posebna zahtevnost najde svoje zadovoljstvo - v ustreznem času seveda - v posebnih oddajah (praviloma "Kulturna panorama", "Ali razumete sodelno glasbo, Hancetti resne glasbe, oddaje jazz glasbe v poletnem času, Lirika). Programske obsežnejši del pa je bil logične namenjen "popularnejšim oddajam". Prav tako kot lahko govorimo o nekaterih uspehih popularnih oddajah, ki se nosile v sebi neko sporečilo televizijskemu gledalcu (na primer TV akcije, Kaleidoskopi, Peščena ura, Pionirska TV studio, oddaja zabavne glasbe v jesenskem programu TIK-Tak itd.), pa smo včasih popularnost identificirali s preprestostjo, ki meji na primitivizem, s predajo pred podpovprečnim okusom kroga gledalcev, z larupurlatizmom (Halo, tukaj Veselovi, posameznimi deli nekaterih mladinskih klubov, z mnogimi prispevki "v Obzorniku" ozirema prvimi oddajami "Človek in preizvednja, z nekaterimi TV akcijami in marsikaterim komentarjem.
- v mnogih primerih je programski sodelavec s svojimi kvalitetami (kakršne so že pač) vsiljeval takšen ali drugačen oblikovni okvir, namesto da bi tema terjala najustreznejši vsebinski in oblikovni izraz. Imamo ljudi, ki se skrivajo samo za filmsko sliko, imamo ljudi, ki jim "bolj leži" radijska governa oblika in filma ne poznajo dovolj, imamo ljudi, ki lahko intervjujejo in druge, ki za razgovor pred filmsko ali televizijske kamero niso sposobni. Oblika prispevka je tako torej pogoste edvisna od tega, kateri izmed zgornjih skupin pripada.

Na različnost kvalitete posameznih srej oddaj, posameznih oddaj in posameznih prispevkov pa sta tudi v minulem letu (če posebej ob povečanem obsegu programa) prav tako vplivala naslednja dejstva:

večja ali manjša povezanost programskega in izvedbenih delavcev že ed oblikovanja ideje do dokončne realizacije (v pozitivnem smislu se ilustracija predvsem "Pionerski TV studie, TIK-TAK, Peščena ura, 37 stopinj v senci, zabavne glasbene oddaje v jesenskem programu) ter (predvsem pri aktualnejših neigranih programih) različna pripravljenost programskih delavcev na snemanja na terenu in spleh na priprave oddaj ozirema posameznih prispevkov. Meglene zamisli (dniso redek pojav) se porajale slabo kvalitete in neracionalno angažiranje ekip in materialnih sredstev. Zato je eden izmed temeljnih podatkov minulega leta doslednejše vztrajanje na temeljnih pripravah in učinkovite sankcioniranje nespešovanje te zahteve in površnosti pri dokončni realizaciji v montaži, sinhrenizaciji, pri snemanju. Dosedanja praksa disciplinskih prijav in zmanjševanja variabilnega dela ni dovolj učinkovita.

Program v minulem letu je bil praktično ves čas v ozračju priprav, sprejemanja in uveljavljanja gospodarske reforme, ki pa ne pomeni samo spremembe gospodarskega sistema, temveč revolucionarno obdobje v oblikovanju novih družbenih odnosov. V tem periočilu ne bi govoril o edlečitvah, ki jih je narekovala reforma kot zahteve za racionalno gospodarjenje tudi v naši hiši, temveč v nekaj besedah predvsem, kako učinkovite je reforma spregeverila z našim programom človeku, ki reformi lahko vdihne življenje.

Pri "refermi na televiziji" se se pač samo še čitneje pokazale slabosti, ki se spremljale naše dele v minulem obdobju. S statistiko oddaj in prispevkov o reformi smo lahko zadovoljni, ne moremo pa biti zadovoljni z vsebino, ki smo je spravili v številke. Predvsem smo na reforme (seveda bi te veljala za vsa komunikacijska sredstva) gledali kot na zbir ukrepov in predpisov, ne pa na imperativne zahteve po spremembah v naši miselnosti, v naših ekorenelih stališčih, ki lahko razvrednotijo se tako dragocen in mazumen ukrep. Referma ni bila prisotna, bolj ali manj neposredno seveda, v celetnem programu, tudi tistem, ki navidez nima

kaj opraviti z materialnimi dobrinami, gospodarstvom in družbenimi odnosili.

V aktualno-informativnem programu pa je bila reforma v vseh - svojih etapah prisotna. Teda predvsem prveinske. Svoje dele smo dokaj dobre opravili, ko se je bilo treba upreti nerazumevanju in izigravanju petrošnika (in prav je bilo), manj uspešno pa smo spremajali in sodelovali pri temeljnih spredajih med preklamiranimi načeli in njih uresničevanju. V posameznih primerih se je celo zgodilo, da smo na eni strani z vso silo podprtih racionalno trošenje investicijskih sredstev, štedno in razumno proravnati s proračunskimi sredstvi, prav kmalu pa smo se v konkretnih primerih postavljalji na stran "neupravičeno prizadetih". V takih posameznih primerih pa se je pokazala nesposobnost posameznih programskega delavcev ali pa tudi vseh "odgovornih oblikovalev" programa, da bi ob temeljitem poznavanju načel in smisla reforme razlikevali upravičen protest ed naše ukinjene navade: GLASUJEMO ZA ENO, delamo pa druge. Vse lepo in prav, dokler izglaševana proklamacija ne potrka na vaša vrata.

Naš delež v jugoslovanski televizijski mreži in sodelovanje med studiji

Iz priloge 3 je razvidne, da naš delež v jugoslovanskem televizijskem programu stagnira ozirema ima tendenco padanja. Vzrek je enak vzreku, zakaj povečujemo delež slovenskega programa na področju SR Slovenije: jezik.

V takšnem položaju pa je vse najnovejša zmenjava programov med našim in ostalimi studiji. Z spremeljanjem drugejezičnih programov v slovenskem jeziku in obratno pa bi morali in bomo morali izpeljiti vzel medsebojne informacije in medsebojnega seznanjanja na vseh področjih družbenega življenja. V tej smeri pa je bilo v minulem letu res samo nekaj posameznih primerov, pri čemer

pa ne gre predvsem za nepripravljenost, temveč za dopolnilne programske in tehnične obremenitev.

Druge vprašanje je naše sodelovanje v osrednji jugoslovanski televizijski informaciji: TV Dnevniku. Čeprav smo po minutaži poslanega materiala pred studiom Zagreb in ostalimi studii, z glasom Slovenije v TV Dnevniku ne moremo biti zadovoljni, ker se predstavljamo predvsem^z vestmi, pogoste protokolarnimi in krajšimi zapisi, ki se bolj glas o Sloveniji kot glas iz Slovenije. Mnogo poslanega gradiva ni objavljenega, kar pa ne bi šteli v posebno zlo študiu Beograd, ker je po večini primerov le, potrebno upoštevati njihov kreterij interesantnosti za ves jugoslovanski prostor, seveda čeprav se pri selekciji svojega gradiva-tega tudi pogoste ne zavedajo.

Najbolj resne pa je vprašanje sodelovanja našega studia v TV Dnevniku z daljšimi, problemskimi prispevki in komentarji. Tu gre za dva problema: v kakšnem jeziku naj bodo ti prispevki in redakcijska politika TV Dnevnika, ki ima včasih nekakšen "zvezni prizvok".

Koledarske obdobje 1965 zajema tri programska obdobja:

- a) zadnji del jesensko-zimskega programa od 1. januarja do 21. junija;
- b) poletni program od 21. junija do 21. septembra
- c) začetek jesenske zimskega programa od 21. septembra do 1. januarja 1966.

Statistična primerjava programa v letu 1964 in 1965 odkrije povečanje obsega oz. minutaže lokalnega (slovenskega programa, primerjava jesensko-zimskih shem, ki pa sešeta praktične v tri koledarska obdobja, pa ilustrira programske politike v teh dveh različnih obdobjih.

- večje oblikovno pestrost in s tem manjše vklapljanje v naprej zastavljene okviru smo poskušali zagotoviti s povečanjem števila oddaj, ki pomenije sicer delno povečanje minutaze, na drugi strani pa večje pestrost v istih programskeh pasovih.

Medtem, ko je bilo v jesensko-zimski shemi 1964/65 iz našega studia 42 različnih oddaj, je bilo v jesensko-zimski shemi 1965/66 po redukciji izobraževalnega programa 51 različnih oddaj.

- v programiranju aktualno-političnih oddaj smo zmanjšali na minimum čiste governe in tribunske oddaje, ki so bile zaradi podarjene governosti in premajhne polemičnosti televizijske manj zanimive. Zmanjšali pa smo jih z nekaterimi oddajami, ki se v večji meri izkoristile televizijski način izražanja in bolj prisluhnile človeku v njegovem vsakdanjem življenju in odnosom med ljudmi. Nadaljevali pa smo z vsemi uspelimi oddajami iz lanskopletne jesensko-zimske sheme.
- v takoimenovanem "kulturnem programu" (ali drugače povedano programu "kulturne redakcije") smo v novi sezoni ustvarili več možnosti že preizvedenje in seveda prikazevanje domačih kulturnih filmov in filmske obdelave naše kulturne dediščine. V aktualnem delu kulturnega programa pa smo še vedno bili bolj usmerjeni v sicer kvalitetno obravnavanje (kvaliteta je nihaла tudi po področjih) vrhunskih kulturnih dosežkov in dogodkov, manj pa smo bili pozorni na vprašanja kulturne politike in petrošnje kulturnih dosežkov. Popularnejša oddaja, ki naj bi v večji meri upoštevala tudi "petrošnika" ni mogla zaživeti.
- Igranemu programu je bilo namenjeno v novi sezoni več programskega prostora, saj se zanj rezervirani (igrani dramski in glasbeni programi) trije termini mesečno. Zaradi premajhnih izvedbenih in tehničnih zmogljivosti, problemov pri angažiranju igralcev pa je realizacija igranih del nesistematična in v časovni naglici. Prenosi iz osrednjega slovenskega gledališča so številčnejši, vendar še vedno pod vplivom posameznih edlečitev, ki še ne koreninijo v jasni programski usmeritvi: kaj in zakaj prenašamo.
- Zabavni program je doživel v novi sezoni temeljitejše vsebinske spremembe: Zabavne glasbe, v kateri je predvsem prevladovala pe-

pevka in ki smo jo negevali kot edino ali vsaj najpomembnejše oblike zabave (Glasbena pereta, Deset zadetkov) so dopolnili zabavni teksti s humoristično in satirično poenote. Odrekli smo se zabavne oddaje za mladino "Mladinski TV klub", ker se je izšivela kot oblika v kateri naj bi mladi zabavali mlađe.

V novi programske shemi je v mnoge večji meri upoštevana želja širokega kroga gledalcev po koncertih narodnozabavnih ansambljev. Še vedno pa nismo našli najustreznejšega načina posredovanje te bolj komercialne kot narodne glasbe. Mnogo sprejemljivejši pa je bil na novo vpeljani program prave ozirema stilizirane narodne, predvsem vokalne glasbe in folklore.

- v glasbenem programu smo ohranili oddaje, ki na eni strani sistematično posreduje tvernost na področju operne glasbe ali pa registrira glasbene dogodke današnjega časa. Osvežitev je bila tudi serija oddaj o baletu ter vse doslednejše postavitev izrazite televizijskih opernih in baletnih del. Obogatitev glasbenega programa v novi sezoni je tudi mozaična oddaja - aktualnosti vseh glasbenih področij.

- Filmski repertoar je bil v novi sezoni prvič po nekaj letih bolje oblikovan. V izberu celovečernega filma je bil zato večji poudarek na njegovi idejni in umetniški vrednosti, širšem nacionalnem izberu, nevest pa je bila programiranje posebnih oddaj za informacije o nevestih v domači in tujih filmski preizvodnji in posebni oddaji za filmske vzgoje. Program za otroke je tudi v novi shemi upošteval skrb za razvijanje čustvenega sveta otroka, fantazije, spoznavanje sveta ter osnovnih človeških in življenjakih resnic. Otroske oddaje za najmlajše se še poglabile svoj koncept in dejansko postajajo vrh naše domače produkcije. Oddaja za odraslejše otroke pa je delovala v novi sezoni dolečeno krizo ker je bila usmerjena predvsem v registracijo otroških dejavnosti; rezerve pa teh dejavnosti pa je skoraj izpraznjena.

Križa te oddaje je terjala širši posvet v kakšno smer bi te oddaje razvijali. Menimo, da bomo za prihodnje sezono našli ustrezne rešitev. Neva oddaja je za mladince "Brez parel" pa se je v novi sezoni nenehno iskala in se ni našla svoje dokončne fizionomije.

- Tudi v jesensko-zimski shemi smo nadaljevali z enakim konceptom, šolskih oddaj, ki se sicer nihale v kvalitetnih od zelo dobrih do izredne povprečnih, v celeti pa pomenijo kaj nesistematičen in skromen prispevek k šolskemu pouku. Zato letosnjja sezona še bolj kot prve, ki jih lahko upravičujemo z začetki, terja kompleksno odločitev, seveda v sodelovanju z ustreznimi pedagoškimi institucijami, tako razvijati šolske televizije, da bo zares postala integralni del vzgojne izobraževalnega procesa.

Tudi za izobraževalne oddaje ne moremo reči, da bi dosegle v novi sezoni kakovostni premik. Skraj primitivna oddaja "Hale, tukaj Veselovi" smo zamenjali skoraj prav tako neučinkovite in nesedebne oddaje "Male za vsakegur, nekaj za vse". Tečaji slovenštine se poučen začetek in nič več. Slidne pa se tradicionalna oddaja "Kuharski nasveti", neva oddaja "Zanimivosti" in posamezne medicinske oddaje. Razveseljivo pa je, da je izobraževalna redakcija zadnji čas izkoristila za temeljitejše priprave oddaj za novo sezono, da bi se takežudi na tem področju etresli sledev dilentantizma.

- V novo jesensko-zimski shemi smo se predstavili tudi s prve prave serije dema izdelanih televizijskih filmov "VOS". Preizvednja teh filmov je bila za nas predvsem velika preizkušnja, saj je pokazala in oprozerila na vse probleme lastne filmske preizvednje, ob realizaciji pa tudi nekatere druge spremljajoče slabosti. Kajub vsemu temu pa je pri večini gledalcev serija naletela na izredne ugoden odmev in v tem smislu, v kolikor nam bodo seveda dopuščale finančne in kadrovskie možnosti, spodbuda za nadaljnje dele.

JESENSKO ZIMSKA SHEMA 1966

	PONEDELJEK	TOREK	SREDA	ČETRTEK	PETEK	SOBOTA	NEDELJA
9.40	TV V ŠOLI z		TV V ŠOLI z	TV V ŠOLI z.	TV V ŠOLI z.	TV V ŠOLI z.	POBOZILA 12. NARODNA GLASCA 42. B. KMETIJSKA ODDAJA B. z. ODDAJA ZA OTROKE z. B. SERIJSKI FILM ZA OTROKE LJ.
10.40	RUŠCINA z.		ANGLEŠČINA z.				
11.40	TV V ŠOLI LJ.		OSNOVNE SPLOŠNE IZOBRAZBE B.	ANGLEŠČINA PONOVIDEV B.	OSNOVE SPLOŠNE IZOBRAZBE		
12.10							
14.40	TV V ŠOLI z.						
15.50	TV V ŠOLI PONOVIDEV z. RUŠCINA PONOVIDEV z.		ANGLEŠČINA PONOVIDEV z.	TV V ŠOLI PONOVIDEV z.	TV V ŠOLI PONOVIDEV z.	TV V ŠOLI PONOVIDEV z.	NEDELJ. TV KONFER. z. NEDELJ. TV KONFER. z.
16.50			OSNOVNE SPLOŠNE IZOBRAZBE PONOVIDEV B.	TV V ŠOLI LJ.	OSNOVNE SPLOŠNE IZOBRAZBE B.		
17.00			GLASBENI POUK B.		GLASBENI POUK B.		
18.00	POBOZILA B. ANGLEŠČINA B. MALI SVET z. RISanke z. POLUDUNOZNANSTVENI FILM LJ. TV OBZORNICK. z. D. HANEF. KONVERZACIJA LJ.		POBOZILA 12. TIKTAK z. POBOZILA 12. TIKTAK z. ZAGAV. GLASB. ODD. z. FILM PREGLEDI B. TV OBZORNICK. z. TV DNEVNICK. B.	POBOZILA z. TIKTAK z. ZAGAV. GLASB. ODD. z. FILM PREGLEDI B. CELOVEČERNI FILM z. TV DNEVNICK. B. CELOVEČERNI FILM z. TV IGRA ali PRENOS z.	POBOZILA z. TIKTAK z. ZAGAV. GLASB. ODD. z. FILM PREGLEDI B. CELOVEČERNI FILM z. AKTUALNI POGOVORI z. ZAGAV. GLASB. ODD. z.	POBOZILA z. TIKTAK z. ZAGAV. GLASB. ODD. z. FILM PREGLEDI B. CELOVEČERNI FILM z. AKTUALNI POGOVORI z. ZAGAV. GLASB. ODD. z.	POBOZILA z. LUTKOVNA ODDAJA 5H. KJE JE, KAJ JE B. REPORTAJA z. VSAKO SOBOTO LJ. POBOZILA 12. KULTURNA ODDAJA 5H. KJE JE, KAJ JE B. REPORTAJA z. VSAKO SOBOTO LJ. POBOZILA 12. TELE. SPORT z. KULTUR. FILM 12. TELE. SPORT z. MLADINSKA IGRA B. z. TV DNEVNICK. B. CELOVEČERNI FILM z. ZAGAV. GLASB. ODDAJA B. SERIJSKI FILM LJ. POBOZILA 12.
19.00	ZANJAVLJOD. KUHAR. IZOBRAZBE PONOVIDEV B. VOSTI. DOB. 12. HANEF. DOB. 12. LJK. LJK. z. SVET NA ZASLONU TEDEN ŠPORT. PREGLEDI B. AKTUAL. TEPA. z. TV POZNA. z. TV POZNA. z.		REPORTAJA z. DO ZOR. ZAGAV. GLASB. ODD. z. FILM PREGLEDI B. CELOVEČERNI FILM z. TV DNEVNICK. B. TV DNEVNICK. B. TV IGRA ali PRENOS z.	REPORTAJA z. DO ZOR. ZAGAV. GLASB. ODD. z. FILM PREGLEDI B. CELOVEČERNI FILM z. TV DNEVNICK. B. CELOVEČERNI FILM z. TV DNEVNICK. B. CELOVEČERNI FILM z. ZAGAV. GLASB. ODD. z.	CELOVEČERNI FILM z. ZAGAV. GLASB. ODD. z. FILM PREGLEDI B. CELOVEČERNI FILM z. AKTUALNI POGOVORI z. ZAGAV. GLASB. ODD. z.	CELOVEČERNI FILM z. ZAGAV. GLASB. ODD. z. FILM PREGLEDI B. CELOVEČERNI FILM z. AKTUALNI POGOVORI z. ZAGAV. GLASB. ODD. z.	CELOVEČERNI FILM z. ZAGAV. GLASB. ODD. z. FILMSKI SATIRIKOH z. HUMORISTIONA ODDAJA z. ZAGAV. GLASB. JAZZ FESTIVAL SA JAN. BALET. z. SERIJSKI FILM LJ. POBOZILA 12.
20.00							
21.00	TV DRAMA z. z.						
22.00	BISKVIT. B. GLAZB. A. TITERIJUE. B. LJK. LJK. z. ZAGAV. GLASB. z.	KULTURNA PANORAMA LJ. ZAGAV. POBOZILA					
23.30							